

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer
Kronprinsessegade 8, 1306 København K. Telefon 33 93 91 91
Telefax nr. 33 11 09 13 e-mail: fsr@fsr.dk Internet: www.fsr.dk

Skatteministeriet
Nicolai Eigtvedsgade 28
1402 København K

e-mail: jlv@skm.dk
pskerh@skm.dk

18. september 2008
(X:\Faglig\HORSVAR\2008\H098-08.doc)

Udkast til Forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven og andre skattelove
(Justering af rentefradragsbegrænsningsreglerne mv.) H098-08

Skatteministeriet har 26. august 2008 fremsendt ovennævnte udkast med anmodning om bemærkninger.

Foreningen har følgende bemærkninger til lovforslaget:

Generelt

Vi finder indledningsvis anledning til at tilkendegive vores betænkelighed ved ikrafttrædelsesbestemmelserne. I det fremsendte udkast til lovforslag fremgår det af bemærkningerne til § 8, stk. 2, at lovforslaget indeholder "redaktionelle ændringer og præciseringer, som allerede er gældende". Når dette er tilfældet, burde virkningstidspunktet for de enkelte bestemmelser uproblematisk kunne føres tilbage til det oprindelige virkningstidspunkt. Imidlertid vælger man at sætte virkningstidspunktet til indkomståret 2009. En sådan fremgangsmåde rejser uundgåeligt spørgsmål om, hvorvidt det citerede udsagn er korrekt og skaber usikkerhed om, hvad retsstillingen er frem til indkomståret 2009.

1. Transparente skattesubjekter, SEL § 2 A (lovforslagets § 1, nr. 3-5)

Forslaget skal ifølge bemærkningerne rette op på en asymmetri bestående i, at køberen af et SEL § 2 A-selskab ikke opnår opskrivning af den skattemæssige værdi på det overtagne selskabs aktiver og passiver, selvom der er sket afståelsesbeskatning til handelsværdien hos sælgeren af SEL § 2 A-selskabet.

Efter vores opfattelse er lovforslaget for vidtgående. Der er ikke grund til at indføre afståelsesbeskatning/opskrivning i tilfælde, hvor den eneste ændring er, at den udenlandske ejer træffer beslutning om at ophøre med transparens efter udenlandske regler.

Udover at der i disse tilfælde sker en ubegrundet fremrykning af beskatningen kan der også ske ubegrundet fremtidig merbeskatning, fordi ændret transparensvalg efter forslaget også fører til tab af afskrivningsgrundlag og fremførbare underskud. Det virker urimeligt, når der ikke er sket ændring i ejerforholdene. Det gælder f.eks. også i det tilfælde, hvor et dansk ApS ønskes omdannet til et A/S. En sådan omdannelse kan almindeligvis foretages uden danske skattemæssige konsekvenser, men i SEL § 2 A-situationen vil der efter forslaget blive udløst dansk afståelsesbeskatning, idet omdannelsen medfører, at transparens efter amerikanske regler ophører. Den ubegrundede merbeskatning som udløses i disse tilfælde, kan illustreres ved følgende eksempler.

Eksempel 1

Et dansk datterselskab har over de seneste 10 år oparbejdet en afskrivningsberettiget driftsmiddelsaldo på 100 mio.kr. Samtidig er den regnskabsmæssige værdi af driftsmidlerne på 20 mio.kr. Det amerikanske moderselskab checker boxen på det danske selskab i 2007, og der sker ikke nogen ændringer på driftsmiddelsaldoen. Det danske datterselskab omdannes i 2008 til et A/S, hvorved transparensen brydes. Umiddelbart er der ingen beskatning i USA, idet værdien af aktiverne er uændret. Efter de foreslåede regler anses aktiverne imidlertid for afstået til handelsværdien efter danske regler. Der realiseres dermed et skattemæssigt tab i DK på 80 mio. kr. (100-20) som følge af forskellen mellem de skatte- og de regnskabsmæssige værdier. Tabet kan ikke anvendes og bortfalder derfor. Herefter har det danske datterselskab nu en driftsmiddelsaldo på 20 mio. kr. Det danske selskab har mistet et væsentligt afskrivningspotentiale. Der er ikke opnået et tilsvarende fradrag i USA.

Eksempel 2

Et andet eksempel illustrerer, at også fremførbare underskud fra før selskabet blev et SEL § 2 A-selskab (og fra mens det § 2 A-beskattes) mistes, når selskabet igen udtræder af SEL § 2 A-beskatningen. Det amerikanske moderselskab checker boxen på det danske selskab i 2007 på et tidspunkt, hvor det danske selskab har en underskudssaldo på 100 mio.kr. Det danske datterselskab omdannes i 2008 til et A/S, hvorved transparensen brydes. Efter den foreslåede SEL § 2 A, stk. 6 mister selskabet dermed hele sit fremførbare underskud.

I begge eksempler sker der en væsentlig skærpelse i forhold til gældende ret, og baggrunden for denne skærpelse fremgår ikke af lovforslagets bemærkninger. Efter FSR's opfattelse er der ingen særlige omgængelseshensyn, der kan berettige, at en omdannelse eller en "afcheckning" skal medføre afståelsesbeskatning og underskudsfortabelse. Ydermere er det ikke hensigtsmæssigt – hvilket også fremgår af et

ændringsforslag til 2. behandlingen af det oprindelige lovforslag L 119 - at aktiver og passiver glider ind og ud af dansk beskatning afhængig af, om boxen er checket efter amerikansk ret eller ej.

FSR foreslår derfor, at bestemmelsen omformuleres, sådan at der indføres en sontring, hvorefter der alene sker afståelsesbeskatning, hvis der sker et faktisk ejerskifte, mens ændringer under den hidtidige ejerkreds sker med succession på samme måde, som det følger af den nugældende SEL § 2 A.

Det vil i den forbindelse være hensigtsmæssigt, at der indføres den samme sontring vedrørende beskatningen af SEL § 2 C-selskaber, sådan at der i disse tilfælde heller ikke sker afståelsesbeskatning, blot fordi der efter udenlandske regler træffes et valg om, at enheden skal være transparent.

For de tilfælde, hvor det findes nødvendigt at indføre afståelsesbeskatning, bedes ministeriet oplyse, om der i den danske indkomstopgørelse kan opnås lempelse for udenlandsk skat, der måtte blive udløst ved afståelsen.

Virkningstidspunktet for indførelse af afståelsesbeskatning vedrørende SEL § 2 A-selskaber er efter forslaget § 8, stk. 3 sat til 1. januar 2008. Som beskrevet ovenfor indebærer forslaget også en væsentlig skærpelse i forhold til gældende ret, hvorfor det forekommer uhensigtsmæssigt og retssikkerhedsmæssigt betænkeligt at fastsætte et virkningstidspunkt, der i realiteten indfører en skærpet lovgivning med tilbagevirkende kraft. Hvis det uanset vores bemærkninger fortsat findes påkrævet at indføre afståelsesbeskatning alene som følge af et ændret valg efter udenlandske regler foreslår FSR, at der indføres valgfrihed for selskaberne med hensyn til, om den nye formulering ønskes lagt til grund (med den følge, at der opnås opskrivning på aktiverne) i perioden fra start af indkomståret 2008 og frem til tidspunktet for lovforslagets fremsættelse.

2. Territorialprincippet, SEL § 8, stk. 2 - (lovforslagets § 1, nr. 6)

Det foreslås, at territorialprincippet fremover skal afgrænses i forhold til, hvorvidt kildelandet frafalder beskatningen i stedet for - som hidtil - hvorvidt Danmark er tildelt beskatningsretten.

Ministeriet bedes bekræfte, at udenlandsk ikke-beskatning ikke i sig selv er nok til, at territorialprincippet ikke er gældende. Hvad er eksempelvis stillingen i en situation, hvor et dansk selskab udøver en aktivitet i udlandet, der efter dansk vurdering udgør et fast driftssted, men der sker ingen udenlandsk beskatning, fordi aktiviteten ikke kvalificerer som et fast driftssted efter udenlandske regler, eller hvor der mangler intern udenlandsk hjemmel til at beskatte indkomst fra aktiviteten? Efter dobbeltbeskatningsoverenskomsten er det udlandet, der har beskatningsretten til indkomst fra et fast driftssted. Skal indkomst fra den udenlandske aktivitet holdes ude af den danske indkomstopgørelse, fordi aktiviteten kvalificerer som et fast driftssted efter danske regler (hvilket ifølge tidligere lovforarbejder er blevet nævnt som afgørende), og fordi kildelandet ikke har frafaldet beskatningsretten i henhold til en dobbeltbeskatningsoverenskomst?

Eller skal indkomsten, uanset den danske kvalifikation og indholdet af dobbeltbeskatningsoverenskomsten, medregnes i den danske indkomstopgørelse, fordi det eneste afgørende er, at der rent faktisk ikke sker udenlandsk beskatning?

Der gøres endvidere opmærksom på, at der er en væsentlig forskel i formålet med dobbeltbeskatningsaftaler henholdsvis aftaler med mellemstatslige organisationer. Med hensyn til dobbeltbeskatningsaftaler er formålet at undgå dobbeltbeskatning og samtidig at undgå dobbelt ikke-beskatning. Aftaler som Verdensbanken og udviklingsbanker indgår, har ikke dette formål. Her er hensynet tværtimod, at der opnås mest støtte for de midler, som stilles til rådighed, dvs. at pengene ikke skal gå til skat til kildelandet. At ligestille aftaler med mellemstatslige organisationer med dobbeltbeskatningsaftaler er derfor i strid med formålet med disse aftaler, da disse aftaler har til formål, at yde støtte til kildelandet.

3. Rentebegrænsning, SEL § 11 B og C– (lovforslagets § 1, nr. 8 – 19)

3.1 Fradragsbeskæring af kurstab på fordringer (lovforslagets § 1, nr. 8)

FSR finder det positivt, at det erkendes, at kurstab på fordringer ikke er egentlige finansieringsudgifter, og at sådanne kurstab derfor ikke skal begrænse adgangen til at fradrage finansieringsudgifter opstået på andet grundlag.

FSR er også enig i, at der skal ske en modregning i efterfølgende indkomstår, sådan at der ikke – som nævnt i forslaget bemærkninger – opstår en asymmetri i opgørelsen, hvorved alene gevinster indgår i nettofinansieringsudgifterne.

Den valgte løsning i forslaget synes dog ikke at være en fuld løsning, men kun en udskydelse af problemet. Da kurstabet skal fremføres – uendeligt hvis nødvendigt – vil der alt andet lige opstå et tidspunkt, hvor kurstabet kommer til at reducere selskabets finansieringsindtægter, uden at der er en sammenhæng mellem grundlaget for disse og kurstabet. Den manglende sammenhæng betyder, at kurstabet får effekt som en finansieringsudgift, selvom det erkendes ikke at være tilfældet.

Problemet kan illustreres på følgende måde. Et selskab sælger hele sin værdipapirbeholdning. En del af salgssummen sættes i banken til almindelig forrentning, mens den resterende del anvendes til etablering af en aktivitet med finansiel leasing. Ved udgangen af dette indkomstår vil selskabet have en opgjort finansieringsindtægt vedrørende leasing og almindelige renteindtægter. To år tidligere realiserede selskabet et kurstab på sin værdipapirbeholdning, og dette kurstab blev ikke udlignet i indkomståret, hvor værdipapirbeholdningen blev afstået. Situationen er derfor, at selskabets finansieringsindtægter, der er opstået på et helt andet grundlag, udlignes af det tidligere kurstab. Hvis selskabet har haft almindelige finansieringsudgifter knyttet til opstart af leasingaktiviteten, vil det tidligere kurstab – ved modregningen i

selskabets renteindtægter/finansieringsindtægter fra leasing – kunne bringe selskabet i en situation, hvor det nægtes fradrag for de almindelige finansieringsudgifter.

Selvom der er tilstræbt harmoni mellem finansieringsindtægter og -udgifter, så opstår der ubalance, fordi et kurstab - der er realiseret på et grundlag, som ikke længere er aktuelt for selskabet – stadig skal modregnes. Effekten bliver altså, at kurstabet alligevel behandles skattemæssigt som en finansieringsomkostning på trods af erkendelsen om, at det ikke er korrekt.

FSR foreslår derfor, at reglerne udformes så kurstab på fordringer kun skal fremføres, så længe selskabet har værdipapirer, hvoraf kurstabet er opstået.

Nettokurstab og fremførelse

Bestemmelsen lyder således: ”Sådanne nettokurstab fremføres til modregning i skattepligtige nettovinster på fordringer og renteindtægter ved efterfølgende indkomstårs opgørelse af nettofinansieringsudgifterne.”

Efter FSR's opfattelse bør formuleringen af bestemmelsen præciseres så det klart fremgår, hvad der skal ske i tilfælde af nettokurstab. Skal man bortse fra eventuelle kurstab og modregne direkte i renteindtægter eller skal man modregne kurstab og renteindtægter i det aktuelle år, og så herefter modregne kurstab fra tidligere? Det sidste forekommer mest korrekt, men det ønskes i givet fald bekræftet.

§ 11 B, stk. 4, nr. 1

Renteudgifter på gæld i forbindelse med anskaffelse af en næringsejendom udgør renteudgifter til en varekreditor. Er det i den forbindelse afgørende for denne kvalifikation, hvem der er kreditor i låneforholdet (sælger eller ekstern finansiering) og om det oprindelige låneforhold evt. erstattes af et nyt lån, således at f.eks. en låneomlægning, der resulterer i ændring af kreditor/nyt lån, medfører, at renteudgiften ikke længere kan anses for en renteudgift til varekreditor?

3.2 Fordringer erhvervet ved salg af tjenesteydelser mv. – (lovforslagets § 1, nr. 11)

Lovforslaget indebærer en erkendelse af, at der ikke er grundlag for at sondre mellem salg af varer og salg af tjenesteydelser i relation til renteløftet. Heraf må også følge, at der på intet tidspunkt har været grund til at begrænse virksomheder, der foretager salg af tjenesteydelser, i videre udstrækning end virksomheder, der har andre aktiviteter. FSR står derfor uforstående overfor, at ændringen ifølge forslaget tidligst skal have virkning for indkomståret 2008. Som begrundelse for at ændringen ikke tillægges virkning tilbage til 1. juli 2007, sådan at virksomhederne blev ligestillet, anføres det i bemærkningerne, at indkomståret 2008 er det tidligste indkomstår, som reglerne kan tillægges virkning for, uden at der skal ske genoptagelse af tidligere års selvangivelser.

Denne begrundelse er efter FSR's opfattelse ikke holdbar allerede fordi, det er et begrænset antal danske selskaber, som rammes af rentebegrænsningsreglerne, og et endnu mindre antal, der er ramt, fordi fordringer fra salg af tjenesteydelser ikke har kunnet optages i aktivmassen. Det kan således ikke med rimelighed hævdes, at en genoptagelsesadgang vedrørende indkomståret 2007 vil betyde en administrativ byrde for skattemyndighederne af en dimension, der berettiger, at der foretages en erkendt utilsigtet og urimelig merbeskatning.

Tilsvarende synspunkt gælder de øvrige præciseringer i den ændrede bestemmelse, om at fordringer og gæld ved køb/salg af næringsaktiver samt anskaffelsessummen for terminskontrakter skal kunne indgå i opgørelsen af aktivmassen på lige fod med andre driftsaktiver.

Endelig bedes det oplyst, om lønrelaterede gældsposter som skyldig A-skat og feriepenge skal anses som en gæld opstået ved køb af varer eller tjenesteydelser, således at værdien af igangværende arbejde, varelagre og fordringer erhvervet ved salg af varer og/eller tjenesteydelser skal reduceres med lønrelaterede gældsposter ved opgørelse af selskabets aktivmasse?

Tab på finansielle instrumenter

De nye regler vedrørende kurstab på fordringer bør efter FSR's opfattelse på tilsvarende måde gælde i forhold til finansielle instrumenter som velkonsoliderede virksomheder benytter til risikoafdækning.

I modsat fald kan det forekomme, at velkonsoliderede virksomheder som har tab på deres afdækningsforretninger rammes af rentefradragsbegrænsning.

3.3 SEL § 11 B, stk. 6 – saldoen – (lovforslagets § 1, nr. 12)

Af bemærkningerne til forslaget følger det, at anskaffelsessummen for aktier, der erhverves af et lokalt holdingselskab i forbindelse med en kapitalforhøjelse, fra et koncernforbundet selskab kan medregnes til "stk. 6-saldoen", når det koncernforbundne selskabs aktiepost – og dermed den erhvervede aktiepost – ikke repræsenterer en indflydelse på over 50% af stemmerne. Dette ændres med forslagens § 1, nr. 2, hvorefter det bliver et krav, at aktierne anskaffes fra et ikke-koncernforbundet selskab. Dette udgør en skærpelse, og da skærper ikke bør indføres med tilbagevirkende kraft, skal FSR opfordre ministeriet til at ændre virkningstidspunktet for den nye formulering, sådan at det ikke er indkomståret 2008, men indkomståret 2009 eller tidligst datoen for fremsættelsen af lovforslaget.

Skatteministeriet bedes endvidere bekræfte, at det med den forslåede formulering vil være muligt at medregne anskaffelsessummen på aktier, der erhverves fra et ikke-koncernforbundet selskab, til "stk. 6-saldoen", selvom der er tale om aktier i et selskab, som den erhvervende koncern i forvejen ejer aktier i – uanset om den eksisterende aktiebesiddelse repræsenterer over eller under 50% indflydelse.

Investeringer ved opstart af virksomhed i udlandet

Som et led i justeringen af reglerne om rentefradragsbegrænsning er det FSR's klare opfattelse, at der bør indsættes en bestemmelse i SEL § 11 B, stk. 6, som sikrer, at danske selskabers "egen" ekspansion i udlandet tilskrives stk. 6-saldoen.

Som bestemmelsen er udformet nu, er der alene mulighed for, at en kapitalforhøjelse i et selskab tilskrives stk. 6 saldoen, hvis det kan dokumenteres, at kapitalforhøjelsen er sket med henblik på indirekte anskaffelse af et selskab uden for koncernen, jf. § 31 C.

Der er klart et behov for, at danske selskaber, der stifter selskaber i udlandet med henblik på at oparbejde egen virksomhed, får aktiernes anskaffelsessum og en eventuel senere kapitalforhøjelse tilskrevet stk. 6-saldoen, på samme måde som indirekte erhvervelse af aktier i ikke koncernforbundne udenlandske selskaber kan tilskrives stk. 6 saldoen (SEL § 11 B, stk. 6, 4. pkt.). I forbindelse med egen oparbejdelse af virksomhed i udlandet er der ofte et ikke ubetydeligt behov for likvider til anskaffelse af driftsmidler, varelagre mv. Der kan endda være tale om, at disse aktiver overføres fra det danske moderselskab, hvis beregningsgrundlag således reduceres. Det synes således ikke rimeligt, at selskabers finansieringsbehov ved egen ekspansion i udlandet behandles anderledes end danske selskabers opkøb af eksisterende forretningsaktiviteter i udlandet.

Når det nu anerkendes, at kapitalforhøjelse i forbindelse med indirekte erhvervelse af et udenlandsk selskab kan medregnes til aktivmassen, forekommer tidligere fremførte argumenter mod at udvide bestemmelsen ikke længere holdbare, jf. f.eks. bilag 19 til L 213.

SEL § 11 B, stk. 6, 4. pkt. er en helt naturlig konsekvens af, at det danske selskab har et (midlertidigt) finansieringsbehov i forbindelse med erhvervelsen af udenlandske selskaber. SEL § 11 B, stk. 6 skelner dog ikke mellem, om aktieerhvervelsen finansieres med egne eller lånte midler. Bestemmelsen imødekommer umiddelbart kun den ekspansionsform, hvor udvidelsen sker via køb af et driftsselskab fra en tredjemand.

Efter vores opfattelse indebærer ministerens holdning dermed en særdeles uhensigtsmæssig forskelsbehandling, som rammer de selskaber, der vælger at ekspandere på egen hånd via nystiftelse af lokale selskaber. Mange danske koncerner vælger denne model ved etablering i udlandet. Efter vores opfattelse stiller SEL § 11 B, stk. 6, skattemæssige hindringer i vejen for en forretningsmæssigt begrundet ekspansionsform i forbindelse med udvidelse af selskabets aktiviteter i udlandet. Der synes ikke at være nogen rimelig begrundelse bag denne forskelsbehandling.

Forskelsbehandlingen er særligt uheldig i sammenhæng med behandlingen af de efterfølgende udbytter fra de pågældende selskaber.

Ministeriet har i svaret på FSR's tidligere henvendelse vedrørende L 213 beskrevet, hvordan der skal forholdes med "Stk. 6-saldoen" i forbindelse med omstruktureringer. Det er i beskrivelsen lagt til grund, at saldoen kan overføres til nye selskaber, hvilket vi forstår sådan, at der sker succession efter fusions-skattelovens § 8. Fusionskattelovens § 8's successionsprincip er i andre sammenhænge blevet begrænset med henvisning til, at bestemmelsen ikke er en skattemæssig "universalsuccessionshjemmel". Med det i mente vil FSR foreslå, at der udformes en successionshjemmel til de forudsatte overførsler af "Stk. 6-saldoen". Det vil i den forbindelse også være hensigtsmæssigt, at ministeriets opfattelse om, at koncerninterne omstruktureringer kan ske uden at saldoen påvirkes, uanset om omstruktureringen sker skattefrit eller skattepligtigt, kommer til udtryk i loven, hvilket – i forhold til skattepligtige transaktioner – formodentlig ikke kan ske med en henvisning til FUL § 8.

I relation til skattefri ophørssplntning af et ultimativt moderselskab anfører Skatteministeriet, at der skal ske en opdeling af "Stk. 6-saldoen" på baggrund af, hvilket modtagende selskab der erhverver aktierne i de udenlandske selskaber. Det foreslås, at ministeriet præciserer, hvilket grundlag denne forholdsmæssige fordeling skal baseres på, når det tages i betragtning at "Stk. 6-saldoen" efter fradrag for udlodninger, frasalg mv. ikke længere afspejler de oprindelige anskaffelsesummer for aktierne.

Ved en skattepligtig ophørssplntning af det ultimative moderselskab anfører Skatteministeriet, at de modtagende nye administrationselskaber skal anses for at have anskaffet de udenlandske aktier direkte/indirekte. Ministeriet bedes i den forbindelse præcisere, at de modtagende selskaber ikke anses for at have erhvervet de direkte/indirekte ejede aktier ved en koncernintern transaktion.

4. Fordeling af EBIT-begrænsningen - (lovforslagets § 1, nr. 13)

Det foreslås, at EBIT-begrænsningen kun skal fordeles på selskaber, hvis nettofinansieringsudgifter overstiger 80% af deres skattepligtige indkomst. FSR har udarbejdet nedenstående eksempel, der viser, at der bør tages højde for situationer, hvor selskabernes EBIT er negativ.

	Skattepligtig indkomst	Nettofinansielle omkostninger	EBIT	80% af EBIT	Nettofinansielle omkostninger > 80%	Begrænsning
Selskab A	12	66	78	62	4	5
Selskab B	-49	12	-37	0	12	16
Selskab C	37	27	64	51	0	0
	0	105	105	114	16	21
80% af sambeskatnings-EBIT = 84 Rentebegrænsning = 21						

Som det ses, medfører forslaget, at der allokeres begrænsning til et selskab, som ikke selv kan fradrage sine nettofinansielle omkostninger på grund af en negativ EBIT.

§ 11 B, stk. 10, 1. pkt.

Den ny fremførelsesregel omhandler kun nettokurstab på gæld og finansielle kontrakter, herunder valutakurstab. Den behandler ikke nettokurstab der fradragsbegrænses.

Nedenfor er vist eksempel 2, som det er beskrevet i høringsforslaget (siderne 32 og 33). Tillige er gengivet, hvordan behandlingen ville have været efter nugældende regler.

Eksemplet viser, at der i visse situationer er mulighed for at nedbringe den skattepligtige indkomst med kurstab hurtigere end ellers. Som eksemplet er tilrettelagt fra ministeriets side fremgår det, at der over to år vil ske en samlet beskæring på 40, fordelt med 20 i hvert af årene.

Imidlertid vil dette også blive resultat af de eksisterende regler, dog med fordeling 30 i første år og 10 i andet. Til gengæld vil man efter de eksisterende regler have et kurstab på 15 i år 2, der kan føres frem. Det er uklart, om dette er tilfældet med de nye regler, sådan som høringsforslaget er formuleret. Dette er i givet fald uheldigt, idet denne del af høringsforslaget så ikke understøtter lovgivers intention med lovforslaget - at der skulle være tale om en forbedring for velkonsoliderede selskaber, uden i øvrigt at ændre eller skærpe beskatningen.

Eksempel lovforslag			
År 1		År 2	
”Andet”	-90	”Andet”	-90
Renteindtægter	5	Renteindtægter	5
Nettokurstab fordringer	-15	Nettokurstab fordringer	5
	-100		-80
Fradragsloft	-70	Fradragsloft	-70
Fradragsbegrænsning før særregel	-30	Fradragsbegrænsning før særregel	-10
Kurstab	15	Kurstab	
Overstiger renteindtægterne på 5	10		
		Nettokurstab fremført år 1	-10
Fradragsbeskæring	-20	Fradragsbeskæring	-20
Tab der fremføres i tre år	?	Tab der fremføres i to år	?
Eksisterende regel			
År 1		År 2	
”Andet”	-90	”Andet”	-90
Renteindtægter	5	Renteindtægter	5
Nettokurstab fordringer	-15	Nettokurstab fordringer	5
	-100		-80
Fradragsloft	-70	Fradragsloft	-70
Fradragsbegrænsning	-30	Fradragsbegrænsning	-10
Tab der fremføres i tre år	15	Tab der fremføres i to år	15

Fremførselsmuligheden er vel en kan-regel?

§ 11 C

Det fremgår af LL § 33 H, at et selskab ved opførelse af den skattepligtige indkomst kan... vælge at se bort fra underskud... Skal den skattepligtige indkomst før nettofinansieringsudgifter efter SEL § 11 C således opgøres efter bortseelse af evt. underskud, jf. LL § 33 H, og skal sådanne bortsete underskud, der

fremføres efter LL § 15, tillige ikke fragå ved opgørelse af den skattepligtige indkomst før nettofinansieringsudgifter efter SEL § 11 C, jf. Skatteministeriets bemærkninger til § 11 C, stk. 1, 1. pkt. omkring opgørelse af EBIT-indkomsten?

5. Genanbragt ejendomsavance – (lovforslagets § 1, nr. 20 mv.)

FSR skal anbefale, at bemærkningerne til den foreslåede ændring i § 1, nr. 20 udbygges, således at det f.eks. klart fremgår, om der er tilsigtet en ændring af Skatterådets eksisterende praksis, idet den faktiske anskaffelsessum reduceret med den genanbragte ejendomsavance ikke længere er indgangsværdien, men derimod handelsværdien ved valg af international sambeskatning reduceret med den genanbragte fortjeneste. Ved samme lejlighed vil det også være hensigtsmæssigt, hvis der opstilles et eksempel, der viser, hvordan genvundne afskrivninger, der går ind i ejendomsavanceopgørelsen, håndteres i relation til, at der ikke opnås creditlempelse vedrørende den fulde ejendomsavance, idet en andel – qua genanbringelsesreglerne – anses for udelukkende dansk avance.

I relation til fast ejendom i udlandet, hvori danske selskaber har genanbragt avance, jf. EBL § 6 A, vil det også være hensigtsmæssigt at lovfæste, at når indkomsten (avancen) fra den faste ejendom medregnes til den danske skattepligtige indkomst, kan anskaffelsessummen for den faste ejendom også medregnes til aktivmassen efter SEL § 11 B.

6. CFC-reglerne – (lovforslagets § 1, nr. 23-26)

I § 1, nr. 24 foreslås det, at territorialprincippet også skal anvendes ved opgørelsen af aktiverne. Ministeriet bedes i den forbindelse præcisere, hvordan – efter hvilke kriterier - finansielle aktiver – f.eks. likvider - fordeles mellem et hovedkontor og et fast driftssted i et andet land. Det vil også være hensigtsmæssigt med en klargøring af, hvornår aktier kan anses for knyttet til et fast driftssted med den følge, at aktierne skal indgå i aktivopgørelsen for det faste driftssted og ikke hovedkontoret. FSR er opmærksom på den afgrænsning, der følger af SEL § 2, stk. 1, litra a, hvor det kun er næringsaktier, der kan allokeres til et fast driftssted, men der har været flere eksempler i lovgivning og bemærkninger hertil, hvor det er forudsat, at aktier kan allokeres til et fast driftssted, uden at der synes at være tale om næringsaktier.

I relation til ændringernes virkningstidspunkt, jf. forslaget § 8, skal FSR bemærke, at banker, realkreditinstitutter og forsikringsvirksomheder fik dispensationsadgang fra 1. juli 2007, hvilket svarer til ikrafttræden for L 213. Der synes ikke at være særlige grunde til, at dispensationsafgangen først skal træde i kraft 6 måneder senere for fondsmæglervirksomheder og investeringsforvaltningsselskaber. Disse typer af virksomheder burde derfor også kunne søge om dispensation med virkning fra 1. juli 2007.

Generelt vedrørende CFC

Efter reglen i SEL § 32, stk. 1 skal CFC-indkomsten medregnes hos det selskab, som har den største ejerandel. I en situation hvor et dansk selskab, A, ejer 65% af kapitalen/stemmerne i et andet dansk

selskab, B, som igen ejer et udenlandsk CFC-selskab 100%, skal CFC-indkomsten således medregnes hos selskab B. A og B indgår også i en national sambeskatning. Der er brug for en præcisering af, hvor lempelse for udenlandsk skat vedrørende CFC-selskabet skal medtages ved de danske selskabers indkomstopgørelse, således at størrelsen af sambeskatningsbidraget kan fastlægges korrekt. Dette illustreres bedst ved et eksempel baseret på de tre nævnte selskaber.

I et indkomstår har selskab A en skattepligtig indkomst på -10, mens selskab B har en skattepligtig indkomst på 50, men hertil skal lægges det udenlandske CFC-selskabs indkomst på 10 opgjort på basis af danske regler. Sambeskatningsindkomsten udgør dermed 50, og skatten heraf udgør umiddelbart 12,5, men der opnås lempelse på 2,5 for udenlandsk skat betalt af CFC-selskabet. Den endelige skat for sambeskatningen bliver derfor 10.

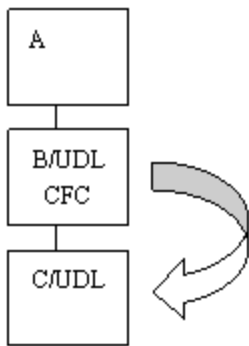
Hvis lempelsen skal allokere til moderselskabet for sambeskatningen, selskab A, betyder det, at selskab B skal betale et sambeskatningsbidrag på i alt 15,0, nemlig skat på 12,5 og refusion for brug af underskud på 2,5. Denne løsning går ud over minoritetsaktionæren i selskab B.

En anden løsning kunne derfor være, at lempelsen skal medregnes hos selskab B, således at sambeskatningsbidraget til selskab A bliver på 10 (12,5 i skat + 2,5 vedrørende refusion for underskud – modtaget lempelse på 2,5).

Den sidste løsning giver det korrekte resultat, men spørgsmålet er, om der er hjemmel til at foretage lempelsesberegningen på datterselskabsniveauet. FSR foreslår, at denne hjemmel præciseres i lovforslaget på samme måde som forslagetes øvrige præciseringer, der ifølge bemærkningerne allerede er gældende.

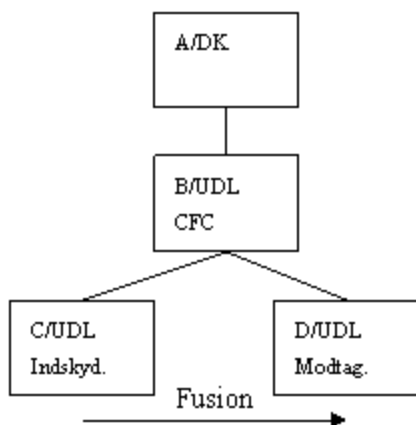
Omstruktureringer af udenlandske selskaber

Efter reglen i SEL § 32, stk. 10 udløses der ikke CFC-beskatning af datterselskabets aktiver omfattet af ABL og KGL, når moderselskabet – på trods af en direkte eller indirekte overdragelse af aktier – fortsat er moderselskab for datterselskabet. FSR foreslår, at det præciseres, at der heller ikke udløses CFC-beskatning, når et datterselskab foretager en omvendt lodret fusion med et andet datterselskab. Situationen kan illustreres med følgende eksempel, hvor en koncern består af 3 selskaber, nemlig det danske moderselskab A, det udenlandske datterselskab B, og det udenlandske datterdatterselskab C. Selskab B er et CFC-selskab, fordi aktierne i selskab C har været ejet i mindre end 3 år og fordi selskab B ejer porteføljeaktier og likvider. Endvidere består selskab B's indkomst udelukkende af renteindtægter og udbytter (også skattepligtige udbytter). Selskab A har ejet aktierne i selskab B i mere end 3 år. Der ønskes nu gennemført en omvendt lodret fusion, hvor samtlige selskab B aktiver og passiver indskydes i selskab C mod vederlag i aktier til selskab A.

Den omvendt lodrette fusion indebærer, at selskab A's aktier i selskab B annulleres, hvilket eventuelt kan sidestilles med en overdragelse af aktier i CFC-selskabet. Bestemmelsen i SEL § 32, stk. 10 kan derfor være aktuel, og spørgsmålet er i givet fald, om selskab A skal medregne den avance på aktier, som selskab B realiserer på sine aktier i selskab C, til sin CFC-indkomst. Fusionen foretages skattefrit på aktionærniveau efter fusionsskatteovens regler, men i SEL § 32, stk. 10 er der ikke en særlig undtagelse for tilfælde, hvor overdragelser sker med skattemæssig succession. Derimod følger det af bestemmelsen, at der ikke skal ske fiktiv afståelsesbeskatning, hvis moderselskabet fortsat – altså efter overdragelsen – er moderselskab for datterselskabet. Ved den omvendt lodrette fusion kan denne betingelse ikke opfyldes, fordi datterselskabet – altså selskab B – ophører ved den omvendt lodrette fusion. Efter bestemmelsen skal der heller ikke ske fiktiv afståelsesbeskatning, hvis aktierne i datterselskabet – selskab B – overdrages til et sambeskattet selskab. Da aktierne i selskab B annulleres ved den omvendt lodrette fusion, kan denne undtagelse heller ikke umiddelbart opfyldes. Der synes derfor at være behov for en præcisering af, at omvendt lodret fusion kan gennemføres på samme måde som øvrige omstruktureringer, uden at udløse fiktiv afståelsesbeskatning.

Ved en fusion mellem udenlandske datterdatterselskaber synes der også at kunne opstå problemer i relation til den almindelige CFC-beskatning, jf. SEL § 32, stk. 4 henholdsvis stk. 7 og 8. Se struktur nedenfor.

I dette eksempel indebærer fusionen, at CFC-selskabet B afstår aktierne i selskab C. Har selskab B ejet aktierne i selskab C i mindre end 3 år, udløses en aktieavance, der udgør CFC-indkomst for selskab A. Efter bestemmelsen i SEL § 32, stk. 4 skal selskab B's fortjeneste og tab ikke medregnes ved opgørelse af CFC-indkomsten, når der sker en overdragelse med succession til et modtagende selskab. Selvom selskab B kan siges at overdrage aktierne i selskab C med succession, så sker overdragelsen ikke til et modtagende selskab, som indtræder i den skattemæssige værdi. Tværtimod er det selskab B selv, der opnår successionen, idet aktierne i det modtagende selskab D anses for anskaffet på samme tid og for samme sum, som de oprindelige aktier i selskab C. Det foreslås, at bestemmelserne i SEL § 32, stk. 4 samt stk. 7-8 præciseres, således at de også undtager den skitserede situation.

Bestemmelsen i SEL § 32, stk. 4 bør også justeres, sådan at undtagelserne i bestemmelsens næstsidste pkt. også finder anvendelse ved succession efter danske regler.

7. Ikrafttrædelses- og virkningstidspunkt – (lovforslagets § 8)

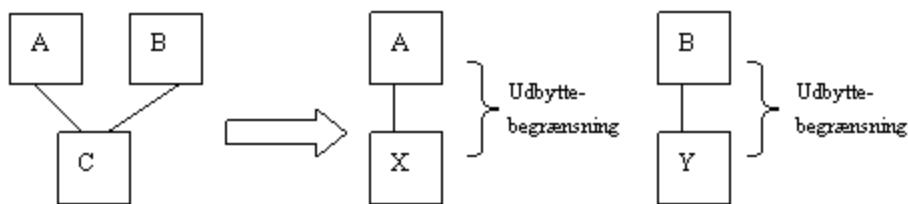
Vi er opmærksomme på, at det anføres i bemærkningerne, at de foreslåede virkningstidspunkter skyldes ønsket om at undgå genoptagelser. Det skal dog bemærkes, at ændringen vedrørende indre værdi ved datterselskabssaldoen allerede får virkning fra 2007. Dette indebærer, at der skal ske genoptagelse i disse tilfælde. Når der er tale om en reparationspakke, burde skatteyder have mulighed for at indrette sig, som om loven var formuleret korrekt fra begyndelsen. Dette bør tages i betragtning sammen med de øvrige kommentarer til virkningstidspunktet, som vi har anført ovenfor.

8. Omstrukturering og udbyttebegrænsning - (lovforslagets § 2, nr. 3 og § 3, nr. 3 og 5)

Lovforslaget medfører, at der er succession i udbyttebegrænsningen, der er opstået som følge af en skattefri omstrukturering uden tilladelse, jf. aktieavancebeskatningslovens § 36 A, stk. 7 og fusionskattelovens §§ 15 b, stk. 8 og 15 d, stk. 8. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslagene, at der er tale om præciseringer, således at successionen nu udtrykkeligt kommer til at fremgå af bestemmelserne.

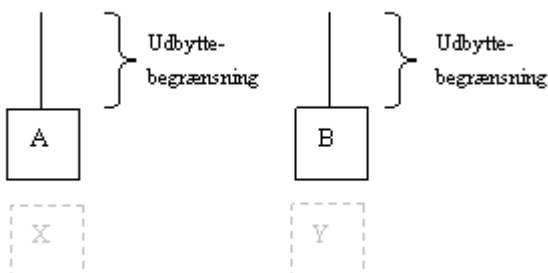
Der nævnes i bemærkningerne eksempler, der belyser successionen ved efterfølgende omstruktureringer. Det er forståeligt, at man ikke skal kunne omstrukturere sig ud af en udbyttebegrænsning, men FSR finder dog, at bestemmelserne er for vidtrækkende. Der vil således efter FSR's forståelse af lovforslaget indtræde succession også i følgende tilfælde:

Selskab A og selskab B driver sammen virksomhed i selskab C. A og B ønsker at bringe samarbejdet til ophør og gennemfører derfor en skattefri ophørsspaltning af C uden tilladelse. C's aktiver og passiver spaltes til selskab X og selskab Y. A modtager samtlige aktier i selskab X og B modtager samtlige aktier i selskab Y. Der indtræder ifølge fusionskattelovens § 15 b, stk. 8 udbyttebegrænsning for udbytte fra henholdsvis X og Y til henholdsvis A og B.

A og B ønsker efter samarbejdets ophør ikke længere at drive den nu adskilte virksomhed i datterselskabsform, og X og Y fusioneres derfor ved to lodrette fusioner med deres respektive moderselskaber med disse som de modtagende selskaber.

Det fremgår af lovtæksten og bemærkningerne til § 3, nr. 3 og 5, at når der sker en efterfølgende omstrukturering af det eller de modtagende selskaber i den første omstrukturering, videreføres udbyttebegrænsningen af det eller de modtagende selskaber i den efterfølgende omstrukturering. I det ovenfor omtalte eksempel må det betyde, at udbyttebegrænsningen overføres fra henholdsvis X og Y til henholdsvis A og B.

Efter FSR's opfattelse kan det imidlertid ikke være hensigten, at der i dette tilfælde sker en overførsel af udbyttebegrænsningen til A og B, hvorefter disse selskaber er underlagt udbyttebegrænsning ved udbytteudlodning til deres aktionærer. Udbyttebegrænsningen overføres i så fald til aktier, som det oprindeligt ikke har været meningen, at de skulle overføres til. Der kan i A og B meget vel i forvejen være virksomheder, som i så fald også bliver underlagt udbyttebegrænsningen, selv om disse virksomheder ikke har deltaget i den oprindelige omstrukturering, der medførte udbyttebegrænsningen (i ovenstående tilfælde ophørsspaltningen af C).

Hertil kommer, at udbyttebegrænsningen efter reglerne om skattefri spaltning (og anden omstrukturering) uden tilladelse hører sammen med, at de aktier udbyttebegrænsningen angår, får nyt anskaffelsestidspunkt og derfor ikke kan sælges skattefrit i tre år efter omstruktureringen. Udbyttebegrænsningen skal sikre, at de pågældende selskaber ikke tømmes for værdier i form af skattefrit udbytte for derefter at blive solgt uden skattepligtig aktieavance. I det ovenfor omtalte eksempel fusioneres de aktier, der har fået ny ejertid og er underlagt udbyttebegrænsning, væk. Aktierne i A og B har imidlertid ikke fået ny ejertid ved

spaltningen af C, og det savner derfor mening at overføre udbyttebegrænsningen til aktierne i A og B, som uanset spaltningen af C og de efterfølgende lodrette fusioner kan sælges skattefrit af selskabsaktionærer, der måtte have ejet deres aktier i mere end tre år.

De pågældende lovforslag skal efter FSR's opfattelse ikke omfatte sådanne lodrette fusioner. Det samme må gælde, hvis de ovenfor omtalte fusioner gennemføres som omvendt lodrette fusioner.

Skattefri omstrukturering uden tilladelse og skattefrit udbytte

FSR har noteret sig, at lovforslagene vedrørende skattefri omstrukturering af Skatteministeriet hovedsageligt anses som præciseringer. FSR forstår dette således, at ministeriet for så vidt finder, at der allerede er hjemmel i loven til at fortolke reglerne på den måde, som nu udtrykkeligt kommer til at fremgå af reglerne, såfremt lovforslagene vedtages.

Med udgangspunkt heri beder FSR ministeriet overveje følgende forhold i relation til skattefri omstrukturering uden tilladelse:

Udbytte fra ét selskab til et andet er skattefrit, såfremt betingelserne i selskabsskattelovens § 13, stk. 1, nr. 2 er opfyldt, herunder betingelsen om minimum et års ejerskab af aktierne i det udbyttegivende selskab. Spørgsmålet om opfyldelsen af et års betingelsen har flere gange været fremme i praksis i relation til reglerne om skattefri omstrukturering. SKAT og Skatterådet har her fortolket reglerne således, at der gælder et de facto ejerkrav, hvilket skal forstås således, at kravet om et års ejertid ikke kan opfyldes ved succession, jf. eksempelvis SKM2006.590.SR.

Når der gennemføres en skattefri tilførsel af aktiver uden tilladelse til et eksisterende datterselskab, får også de eksisterende aktier i datterselskabet nyt anskaffelsestidspunkt, jf. fusionsskattelovens § 15 d, stk. 4. Tilsvarende gælder ved skattefri spaltning uden tilladelse, jf. fusionsskattelovens § 15 b, stk. 7 og i visse tilfælde af aktieombytning, jf. aktieavancebeskatningslovens § 36A, stk. 4, 2. pkt.

Hvis et selskab A køber et selskab B den 1. oktober 2008 og den 1. maj 2009 foretager en skattefri tilførsel af aktiver til selskabet uden tilladelse, får såvel de vederlagsaktier, der udstedes af B som følge af tilførslen som de den 1. oktober 2008 erhvervede aktier i selskabet nyt anskaffelsestidspunkt, nemlig den 1. maj 2009. Spørgsmålet er, hvilken virkning dette har, såfremt B har udloddet udbytte til A eksempelvis den 1. december 2008. Det forudsættes i eksemplet, at A og B har kalenderårsregnskab, og at tilførslen gennemføres med regnskabsmæssig virkning fra den 1. januar 2009. Udbyttet er således udloddet før udbyttebegrænsningsperiodens start den 1. januar 2009.

Efter FSR's opfattelse kan tilførslen og det som følge heraf følgende nye anskaffelsestidspunkt for aktierne i datterselskabet B ikke i forhold til reglerne om skattefrit udbytte have den virkning, at udbyttet bliver skattepligtigt som følge af, at kravet om et års ejertid ikke anses som opfyldt. Selskab A har ikke afstået aktierne i B. Disse har blot skatteteknisk set fået et nyt anskaffelsestidspunkt. Hensynet bag reglerne om, at eksisterende aktier får nyt anskaffelsestidspunkt er, at der ikke skal kunne foretages salg uden fuld aktieavance efter aktieavancebeskatningsloven.

Derimod er der intet behov for, at et udbytte som i det ovenfor omtalte eksempel bliver skattepligtigt som følge af tilførslen, hvis selskab A i øvrigt bevarer aktierne i selskab B i minimum et år regnet fra den 1. oktober 2008. Det ovenfor omtalte synspunkt om de facto ejerskab understøtter dette synspunkt, idet skattefrihed for datterselskabsudbytte efter SKAT's og Skatterådets praksis grunder sig på et faktisk ejerskab af aktierne i det udbyttegivende selskab. I det nævnte eksempel har A de facto ejet aktierne i B fra den 1. oktober 2008, og der er ikke afstået aktier. Disse har som nævnt blot fået nyt anskaffelsestidspunkt.

FSR antager, at Skatteministeriet er enig i dette synspunkt og beder i den forbindelse om, at dette bliver præciseret i loven, med mindre ministeriet finder, at resultatet allerede tilstrækkeligt klart kan udledes af den eksisterende lovgivning, hvilket i givet fald bør omtales i bemærkningerne.

Skattefri omstrukturering og succession i adgangen til at modtage skattefrit udbytte

Skattefri fusion, spaltning og tilførsel af aktiver gennemføres med succession efter reglerne i fusions-skatteloven. Som ovenfor nævnt har SKAT og Skatterådet fortolket regelsættet i fusions-skatteloven således, at et års fristen for modtagelse af skattefrit udbytte, jf. selskabsskattelovens § 13, stk. 1, nr. 2 ikke kan opfyldes ved succession. Skattefriheden for udbytte forudsætter ifølge SKAT og Skatterådet, at udbyttedtageren de facto har ejet aktierne i det udbyttegivende selskab i minimum et år.

FSR finder det vanskeligt at forstå, at fusions-skattelovens successionsbegreb ikke omfatter adgangen til at modtage skattefrit udbytte, når det indebærer adgang til at sælge aktier skattefrit. Følgende eksempel kan illustrere dette:

Selskab A og selskab B ønskes fusioneret med selskab A som det indskydende selskab og B som det modtagende selskab. A ejer aktierne i datterselskabet X, og disse aktier har været ejet i mere end tre år. Ved fusionen erhverver det modtagende selskab – selskab B – aktierne i X med succession, jf. fusions-skattelovens § 8, stk. 1. Det vil sige, at B i skattemæssig henseende ligeledes har ejet aktierne i X i mere end tre år, og B vil om ønsket umiddelbart efter fusionen kunne afstå aktierne i X skattefrit.

Det ovenfor omtalte de facto ejertidskrav i relation til skattefrie udbytter er derimod efter administrativ praksis ikke opfyldt via succession, Her skal ejerskabet til X (minimum 15%/10% af aktierne i X)

beholdes i et år regnet fra fusionens vedtagelse for, at udbytte fra X til B kan være skattefrit. Det medfører, at et udbytte fra X til B bliver skattepligtigt, såfremt X sælges indenfor et år efter fusionens vedtagelse, selvom aktierne i X kan sælges skattefrit som følge af successionen i ejertiden. Med andre ord er tre års reglen for skattefrit aktiesalg opfyldt, hvorimod et års fristen for modtagelse af skattefrit udbytte ikke er opfyldt.

FSR finder dette resultat uhensigtsmæssigt og beder om, at Skatteministeriet overvejer at ændre retsstillingen til at lade successionen omfatte adgangen til at modtage skattefrit udbytte.

Udbyttebeskatning af likvidationsprovenu

Med L 213 blev indført, at udlodning af likvidationsprovenu i det kalenderår, hvori selskabet endeligt opløses, i visse tilfælde skal medregnes til udbytte, hvis modtageren er et selskab, der ejer mindre end 10 pct. af aktiekapitalen i det selskab, der likvideres.

Skatteministeriet har i kommentarer af 12. marts 2008 til henvendelsen fra FSR vedrørende L 213 anført, at danske aktionærer der hver især ejer under 10 pct. af aktiekapitalen i det selskab der likvideres, men som har fælles bestemmende indflydelse i det selskab der likvideres, skal medregne likvidationsprovenu til udbytte.

På tilsvarende vis udbyttebeskattes udenlandske aktionærer hjemmehørende i ikke DBO-lande, hvis de ejer mere end 15 pct. af aktiekapitalen i det selskab, der likvideres.

Likvidationsprovenuet vil helt eller delvist bestå af oprindeligt indskudt kapital. FSR finder det urimeligt, at oprindeligt indskudt kapital skal beskattes ved likvidation.

Dette er illustreret i nedenstående eksempel:

Et selskab i Hong Kong har etableret et dansk aktieselskab med en kapital på 100. Kort efter ændres strategi på det danske marked, og det danske selskab likvideres. Selskabet har uændret en kapital på 100. Da Danmark og Hong Kong ikke har indgået en DBO skal udlodning af likvidationsprovenuet anses som udbytte, og der skal betales 28 pct. dansk udbytteskat.

FSR anmoder Skatteministeriet om at overveje, at der indføres fradrag for anskaffelsessummen for aktierne, og at det således alene er avancen på aktierne, der beskattes som udbytte.

Ikke deklarerede udbytter

Skatteministeriet har i notat af 7. februar 2008 anført, at ”det er Skatteministeriets opfattelse, at der med hjemmel i selskabsskattelovens § 31 D kan ske beskatning af udbytte fra et udenlandsk datterselskab, hvis

der i udlandet er fradrag for udbyttet og der ikke er tale om deklarerede udbytter. Skatteministeriet er enig med FSR i, at bestemmelse i stedet for at være i selskabsskattelovens § 31 D burde indgå i udbyttereglerne i selskabsskattelovens § 13”.

FSR opfordrer til, at ovenstående ændring medtages i lovforslaget.

---oo0oo---

Såfremt der er spørgsmål til ovenstående, står foreningen gerne til rådighed.

Med venlig hilsen

John Bygholm
Formand for Skatteudvalget

Niels Ebbe Andersen
fagdirektør

